

pEt., men jeg er tilbøielig til at tro, at man i Praxis vil finde, at selv indenfor denne Grændse vil en Værditold være overordentlig vanskelig at gennemføre, og i hvert Fald kun vil kunne gennemføres paa Beføstning af, at man risikerer at tilintetgjøre al redelig Handel med disse Varer. Det er denne Fare, man løber, og den Fordel, man kunde opnaa ved en Værditold, er alligevel saa tvivlsom, eller i alle Tilfælde det er saa tvivlsomt, om man virkelig naaer den, at jeg tror, man maa betænke sig meget, inden man til Slutning gaar ind paa at acceptere dette Fortoldningssystem. Jeg skal fremdeles nævne, at jeg vilde ønske, man paa en eller anden Maade kunde komme til at frigjøre Seildug og Tougværk for derved at lette Skibsfarten. Jeg har imidlertid ikke stillet Forslag i saa Henseende, idet jeg ikke er ret paa det Rens med, hvorledes man vilde kunne udsøndre disse Varer som selvstændige Positioner. Endvidere vil jeg fremhæve, at det vistnok kunde være meget ønskeligt, om man i Toldloven optog en Bestemmelse om, at den under en vis kortere Arrække skulde underkastes en Revision. Naar jeg ikke har insisteret paa, at der blev stillet Forslag derom, er det, fordi tidligere Erfaringer noksom vise, at sige Bestemmelser ikke have nogen stor praktisk Betydning, idet de sjældent overholdes. Ikke desto mindre vilde det maaste, for at accentuere Principet, være hensigtsmæssigt at optage en saadan Bestemmelse. Det er efter min Opfattelse et fuldstændig forkert Princip, man følger, naar man lader en Toldlov vedblivende staa uforandret gennem en Snæs Aar eller mere. En Toldlov maa efter sin Natur nødvendigvis ændres, om det skulde være fra Aar til Aar, efter Udviklingens Gang, og det er umuligt Andet, end at, naar den vedblivende staa uforandret igennem en lang Række Aar, fremkalder der et Tryk, som meget maa ønskes afværget. Jeg behøver kun at nævne, at man i vore Nabolande, Norge og Sverig, vedtager Toldtariffen kun for eet Aar ad Gangen. Det kan ganske vist ikke anses for hensigtsmæssigt at gaa til denne Yderlighed, men under alle Omstændigheder er det givet, at det er faare uheldigt at lade Tariffen forblive uforandret i lang Tid. — Det har selvfølgelig været mig overordentlig kjært, at Udvalget har kunnet enes om at henstille til den høitærede Finanzminister at tage under Overveelse, hvad det er ham muligt at gjøre for at opnaa en Tilnærmelse til de to andre scandinaviske Riger med Hensyn til Toldlovgivningen eller i hvert Fald for at opnaa Fjernelsen af forskellige Hindringer, som nu stille sig i Veien for den frie Udveerling af forskellige

vigtige Produkter mellem Landene. Det glæder mig overordentlig, at Udvalget endog enstemmig har kunnet slutte sig til denne Henstilling, men jeg kan paa den anden Side ikke negte, at jeg venter mig ikke Stort deraf. Selv om den høitærede Finanzminister vilde efterkomme Opfordringen og tage Sagen i sin Haand, har jeg endda ikke stort Haab om, at han vilde være istand til at bringe noget Udbytte ud deraf. Af de Udtalelser, der fremkom fra ham ved 1ste Behandling, forekommer det mig stærkt at fremgaa, at den høitærede Finanzminister ikke her Sympathi for denne Tanke, og det gaar nu engang saaledes her i Livet, at man sjældent er istand til at gennemføre en Sag, naar man ikke nærer Kjærlighed til den. Dette er en Sag, som allerede iforveien kan frembyde Vanskeligheder og Hindringer nok at overvinde, saa naar man desuden gaar til den med Usikkerhed og Trevenhed, er det endog meget muligt, at man bevirker større Skade end Gavn. — Jeg har endnu at tilføje nogle Bemærkninger om Kompensations-spørgsmaalet; dette er det eneste Punkt, med Hensyn til hvilket jeg har anset det for nødvendigt for mig paa dette Stadium at indtage en fra Flertallet afvigende Stilling. Vrede Medlemmer ville have bemærket, at jeg fraraader at gaa til en større Nedsættelse i Statsindtægterne end omtrent to til to og en halv Millioner Kroner, medens Flertallet derimod gaar omtrent en Million videre. For at tilveiebringe en Udligning af denne Forskjel, foreslaar jeg, at man indskrænker sig til at nedsætte Kaffeolden til det Halve, hvorved der vil indvindes omtrent 600,000 Kr. saa at Toldnedgangen i Told- og Skibsafgifter bliver ca. 5½ Million. Naar jeg dernæst gaar ud fra, at man accepterer den Stat paa Brændevinsbrænding, som den høitærede Regjering har foreslaaet, og fremdeles indfører en Olskat af 3½ Kr. pr. Td., hvilket svarer til 1 Dre paa en halv Baier, saa vil der indvindes godt og vel 3 Millioner Kroner. Derved vil da Totalnedgangen i Statsindtægterne efter dette mit Forslag andrage omtrent 2,300,000 Kr., eller, naar det erindres, at Staten selv sparer betydelig i Toldafgifter, f. Ex. paa Træ, Kul og Jern, kan man sætte det nominelle Beløb af 2,300,000 Kr. til en reel Nedgang af omtrent 2 Millioner Kr. Naar jeg har foreslaaet at nøies med at nedsætte Kaffeolden til det Halve, er det ikke dermed min Mening at ville holde paa, at det just skulde være paa denne bestemte Toldstats, at Forskjellen nødvendig maatte udlignes. Jeg har f. Ex. ikke Noget imod, saaledes som det er foreslaaet af et andet